

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 52. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm2894.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

53Hermed ender naturligviis Universal-Historien af Menneskets Barndom, og det er rimeligt nok, at Barndommen selv endte med en *stor Barne-Streg*, men før vi røre meer derved, maae vi atter, fra det urimelige Kirke-Stævne, indskyde os under Skole-Raadet, som alle *Bøgers* rette Værne-Thing, thi saa latterlig en Troes-Artikel til Salighed, som der lader sig gjøre af dette Blad, kunde Man lede længe efter, og havde de *tre* velbekiendte *Troes-Artikler* været af det Slags, havde den *Christne Kirke* neppe faaet nogen Historie, end sige en saa mageløs som den nu har. Naar vi derimod indsee, at Kirken som har havt sin Ulykke med de Skrift-Kloges Bogstav-Tro, maa være glad ved, den rives ned i Bund og Grund, saa det er et reent videnskabeligt Spørgsmaal, hvad Priis vi skal sætte paa Efterretningen om Babels-Taarnet, da vove vi Intet ved at paastaae, at høi Priis maae vi i alt Fald sætte paa saa god en Hjemmel for, at der virkelig har været et *Grund-Sprog* paa Jorden, hvoraf altsaa alle nærværende Tunge-Maal maae ansees for meer og mindre uægte Døttre. Dette er nemlig en nødvendig Hypothes, naar vi skal henføre alle Folke-Slag til een Menneske-Slægt, og Sprog-Ligheden er igien det eneste videnskabelige Beviis, vi kan tænke paa for denne Eenhed, der er ligesaa vanskelig at opvise som nødvendig at paastaae; men havde vi nu ikke havt gyldig Hjemmel for, at der oprindelig var kun eet Tunge-Maal, da havde vi rimeligviis aldrig faaet Mod til at opstille saa paradox en Forud sætning, end sige til at forsvare den, til det begyndte at lysne over Dunkelheden, som er først nu. Saalænge Man nemlig vilde *forklare* sig al den opkomne Forskiel af *udvortes* Grunde, da var Paastanden som et selvgjort Paradox latterlig, og det var jo først i Gaar vi opdagede, at et Folks Tunge-Maal er Udtrykket for dets *indvortes* Eiendommelighed, og fandt saaledes den videnskabelige Traad, der skal veilede os i Sprog-Labyrinthen, me⁵⁴dens vi paa den anden Side neppe endnu ret har fattet den Grund-Sætning, at *intet Tunge-Maal*, som vi kan *lære* og deri *udtrykke vor Tanke-Gang*, kan være *grund-forskielligt* fra vort Eget.